

Misiunea Creștină Richard Wurmbrand
(numită anterior Asociația Creștină Sabina Wurmbrand)

Căsuța Poștală 12, OP 74

București, 062580, România

Email: apel@misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro ;

Pagina Web: <https://misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro>

Ajutăm orfani și creștini în vârstă (mulți cu vârste peste 80, 90 de ani) care au fost închiși pentru credință în actuale și foste țări comuniste

Late Reverend Richard Wurmbrand with wife, Sabina

Pastorul Richard Wurmbrand a suferit 14 ani în închisorile comuniste din România. Soția sa, Sabina, a fost deasemeni închisă pentru credința sa în Hristos aproape trei ani, în unele din aceleași închisori

Aprilie 2020

“Așa că, oricine va strica una din cele mai mici din aceste porunci și va învăța pe oameni așa, va fi chemat cel mai mic în Împărăția cerurilor; dar oricine le va păzi și va învăța pe alții să le păzească, va fi chemat mare în Împărăția cerurilor.”

(Matei 5:19)

Dintr-o meditație biblică nepublicată a pastorului Richard Wurmbrand

Cum Putem Ajunge să Fim Mari în Împărăția Cerurilor!

Dorința noastră de a fi în Cer nu este doar aceea de a ajunge acolo noi înșine, ci de a servi unor însărcinări mai înalte, în conformitate cu nivelul nostru superior. Prin urmare, ne dorim să fim mari în Împărăția Cerurilor. Cineva care domnește peste zece orașe poate răspândi mai multă bucurie decât unul care este peste cinci orașe. (Luca 19: 17-19) Deci, să împlinim chiar și ultima dintre toate poruncile. Una care se repetă în Biblie de 366 de ori, o dată pentru fiecare zi a anului, este „Nu vă temeți”, orice ar aduce aceea zi. Teama este un mare dușman al bisericilor persecutate din țările comuniste. Mulți se tem că vor avea de suferit dacă se alătură bisericii subterane. În lucrarea secretă, fiecare greșală poate fi fatală. Erorile în organizarea unei tipografii clandestine sau în aducerea Bibliilor într-o țară comunistă pot duce la închisoare, tortură și moarte. De aceea, unii se tem să se implice. Cei care se tem pot ajunge să se dezică de Domnul, precum Petru. Frica crește, ca valurile care se formează atunci când o piatră este aruncată în apă. Cercul devine din ce în ce mai mare. Frica este, de asemenea, o piedică decisivă pentru viața creștină din Lumea Liberă. Ne este teamă că va trebui să suferim în familie, la slujbele noastre, în finanțele noastre dacă ascultăm o poruncă a lui Hristos. De asemenea, ne temem de greșeli în viață, dar cea mai mare greșală este să ne temem de greșeli.

Nu te teme. Frica este cel mai mare dușman al onestității. Din frică, mulți dintre noi aderăm la părerile altora, în loc să ne urmăm conștiința. De asemenea, în Occident, societatea cere să fim altceva decât ceea ce Dumnezeu ne cheamă. Modelele noastre sunt creștinii care au învins frica. Mulți creștini, care se

confruntă, de exemplu, cu persecuția comunistă, consideră că martiriul este cel mai mare triumf. Nu se tem. Când creștina Nien Cheng a fost dusă la închisoare în China Roșie, încătușată cu mâinile la spate, a mers spre jeep-ul care o aștepta, recitind cel de-al 23-lea psalm, versetul 4, „ Chiar dacă ar fi să umblu prin valea umbrei morții, nu mă tem de niciun rău, căci Tu ești cu mine. Toiagul și nuiaua Ta mă mângâie.” Pentru mărturia ei creștină, a fost condamnată la 6 ani de închisoare comunistă. Când a fost eliberată, a comentat mai mult cu privire la cuvintele psalmului. Este scris: „Tu îmi întinzi masa”. Sora Nien Cheng a descris cum a mâncat: A trebuit să bea apă cu mâinile legate la spate. Ea a scris: „M-am aplecat peste o cană cu apă aflată pe marginea mesei și am îndepărtat capacul prinzând butonul de deasupra acestuia cu dinții. Apoi am prins marginea căniței cu dinții, mi-am coborât treptat corpul spre o poziție ghemuită și mi-am deșertat apa în gură. ” Stând cu spatele la masă, a răsturnat vasul de orez, apoi s-a aplecat peste el și a mâncat ca un animal. Mișcărilor au făcut cătușele să-i intre în carne, dar a rămas fără teamă. Este porunca lui Dumnezeu să nu te temi. Anulăm valoarea sacrificiilor noastre temându-ne și plângându-ne. Când viața ne conduce prin valea umbrei morții, mai puțin întunecată totuși decât cea a lui Nien Cheng, să cântăm fără teamă un psalm, chiar dacă ești pe culmile suferinței.

Vasile Moisescu a fost arestat în fosta Românie comunistă împreună cu alți 12 credincioși. Pentru scrierile sale creștine evanghelice, a fost condamnat la 25 de ani de închisoare comunistă. Ceilalți credincioși au primit pedepse între 5 și 17 ani de închisoare. Procesul a fost public. Când soția sa, Sînziana, a apărut în fața instanței, i-a întâmpinat pe cei din boxă cu cuvintele: „Bucurați-vă că suferiți pentru Hristos”. Judecătorul a amenințat-o cu arestarea. Ea a răspuns: „Pentru cauza lui Hristos, niciun preț nu este prea mare”. Dacă am lua martirii ca modele de viață, oamenii ar veni la biserică în loc să caute adevărul în filozofie, chiar și în pseudo-știință. Este un triumf să acceptăm problemele zilnice în casele noastre și locurile de muncă, să suportăm fără să ne plângem de sărăcie, boală sau orice altă suferință. De ce să ne temem de trădarea prietenilor? Ne ajută să ajungem în vârfurile iubirii. Îl putem imita pe Iisus, care l-a numit pe Iuda „Prieten”. Mai greu de îndurat este indiferența. Putem compensa acest lucru arătând o dragoste arzătoare celor indiferenți. Preotul lituanian Teofilus Matulionis era liber, ieșit dintr-o închisoare comunistă sovietică doar pentru șase zile. El a ținut o predică și a fost trimis din nou la închisoare. Mai târziu, când a fost eliberat din nou, el a scris: „Îi voi mulțumi întotdeauna lui Dumnezeu pentru cele șase zile petrecute în locurile mele natale”. Îi mulțumim și noi lui Dumnezeu pentru cele câteva zile bune din viața noastră, sau mai degrabă ne plângem de neplăcut? "Nimic nu dă mai multă bucurie decât să facem voia Lui. Orice s-ar întâmpla și oriunde mă aflu, știu că Dumnezeu este cu mine. În două luni am fost purtat prin șase închisori. Când am întâlnit lucruri bune, m-am bucurat. Ceeace a fost dificil de îndurat, am luat drept pocăință. Am primit multe insulte. De asemenea, este necesar. Dacă l-au insultat pe Hristos, poate fi altfel cu ostașii Săi? Dacă mai mulți clerici ar cunoaște asprimea vieții din închisori, ar exista mai mult spirit de sacrificiu, iubire de Dumnezeu, de țară și de omenire ”.

Închisoarea comunistă Jilava.
Intrarea spre celulele subterane.

Celulă cu paturi suprapuse, fără saltele, pe care deținuții erau obligați să doarmă. Soba, doar de decor, niciodată încălzită în nopțile geroase de iarnă

Fotografie a pastorului Richard Wurmbrand în timpul detenției la Jilava

“Religia curată și neîntinată înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne păstrăm neîntinați de lume.” (Epistola Apostolului Iacov 1:27)

Câteva fotografii de creștini închiși pentru credință, ajutați cu darurile voastre

Citiți mărturiile lor la <http://misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro> (coloana a treia)

BOGDANOV Iurii Nicolae

A suferit 3 ani de închisoare, pentru activitatea lui creștină cu tinerii în cadrul unei bisericii baptiste subterane. A fost torturat timp de 4 luni în cea mai temută închisoare din Moscova, Butyrka. Citiți mărturia lui în buletinul din 3/2017.

SMIRNOV Nicolae Vasile

A fost condamnat la 1½ ani de închisoare pentru evanghelizarea tinerilor. Tatăl lui, diacon în biserică, a fost condamnat la 3 ani de închisoare și a fost deportat 8 ani în Siberia. Citiți mărturia lui în buletinul din 3/2017.

IVASENCO Iacov Efrimovici

A fost condamnat pentru activitatea lui creștină de pastor ordonat, la 8 ani de închisoare comunistă. A refuzat să devină informator și KGB a încercat să-l otrăvească. Citiți mărturia sa în buletinul din 4/2017.

Natalia DUDENKOVA

A fost condamnată în fosta Uniune Sovietică la 3 ani de muncă silnică, pentru că a participat la tipărirea și distribuirea în secret a Noului Testament în Moldova. Citiți mărturia sa în buletinul din 4/2017.

Creștini ajutați cu darurile voastre

Trimis într-un Spital de Boli Mintale pentru Credința Sa

El a scris; „Vă salut dragi frați, dorindu-vă Pacea Domnului! Mă numesc Didneak Grigore Vasilevici și m-am născut în 1956. În 1972, Domnul a bătut la ușa inimii mele. În 1973 am fost botezat. În 1974 am fost chemat să-mi satisfac serviciul militar. Pentru că am refuzat să depun jurământul militar, am fost trimis la un spital de psihiatrie pentru persoane bolnave mintal din Moscova. În cele din urmă, comisia militară a trebuit să mă declare sănătos mintal și am fost trimis înapoi la unitatea militară. Acolo am fost repartizat într-o unitate militară din Uzbekistan, în deșertul Kyzylkum.

În toamna anului 1976, am fost demobilizat și m-am întors în orașul natal Nikolaev din Ucraina. Adunarea credincioșilor se făcea în casele diferiților credincioși. KGB-ul apărea neanunțat pentru a perturba fiecare adunare. Am fost arestat la 1 martie 1982 și acuzat pentru conducerea serviciilor divine ale bisericii. Am fost condamnat la un an de închisoare. Mi-am indeplinit sentința în lagărul nr. 8 din regiunea Simferopol din Peninsula Crimeea, la acea vreme în Republica Sovietică Ucraineană, dar în prezent

în Rusia. În această tabără era deținut un alt pastor, un frate creștin din Ucraina - Ivașenko Iakov Efreimovici. * După eliberare am revenit să slujesc biserica. Până în ziua de azi, continui să slujesc Domnului în biserica din Nikolaev, Ucraina.

Vă mulțumim pentru disponibilitatea dvs. de a ajuta și de a contribui la nevoile noastre. Fie ca Dumnezeu să vă răsplătească și să vă binecuvânteze pe deplin! Cu dragoste în Domnul nostru Iisus Hristos, fratele Grigore Didneak ”

* Fratele Ivașenko care a suferit 8 ani de închisori comuniste este ajutat de această misiune. Citiți mărturia lui în Buletinul informativ din martie 2017.

Creștini ajutați cu darurile voastre

Minoră Condamnată la 3 Ani de Închisoare Comunistă

Sora Matveichuk Raisa, acum la vârsta de 70 de ani, scrie:

“Iată, ochiul Domnului privește peste cei ce se tem de El, peste cei ce nădăduiesc în bunătatea Lui.” Psalmii 33:18

„M-am născut într-o familie creștină. Părinții erau buni, grijulii. Au încercat să pună credința în Dumnezeu cel viu în inimile copiilor lor. La 17 ani l-am primit pe Domnul în inima mea. În jurul meu, în Uniunea Sovietică, a existat o persecuție cruntă a creștinilor.

Grupul nostru a ajuns în toiul nopții cu trenul, la o stație aproape de locul ales pentru botez, lângă un râu mare. De la gară, a trebuit să parcurgem încă 3-4 kilometri până la râu. La răsărit, am făcut un legământ cu Domnul. Bucuria mântuirii, a iertării ne-a inundat sufletul. Ne-am rugat: „Doamne, sunt gata nu numai să te slujesc, dar și să sufăr pentru Tine”.

După botez, sora mea Galia și cu mine am fost instruite să-i îndrumăm în credința creștină pe copiii unei biserici neînregistrate din Radivilov (acum în Ucraina.) Pentru că nu exista literatură creștină, am scris versete biblice pe bucăți mici de hârtie sau am scris psalmi întregi de mâna în caiete. Într-o zi când ne-am adunat pentru o altă întâlnire a copiilor, s-a auzit dintr-o dată o

bătaie grea în ușă și în prag au apărut profesorii locali ai școlii unde studiam, reprezentanți ai administrației școlii, în total 10 persoane. Un dosar penal a fost deschis împotriva mea și a surorii mele. Vinerea următoare am fost dusă de poliție de la serviciu într-un apartament din Rivne pentru a-mi ridica actul de identitate, a semna o declarație de mărturisire și am fost chemată să mă prezin luna următoare la biroul procurorului.

Ancheta a început. Deși eram adolescentă, am fost reținută și interogată. Procurorul a întrebat despre biserică, cine era responsabil, cine era conducătorul bisericii și cel care ne-a instruit să avem activitate creștină cu copiii. Am fost amenințată cu un baston de cauciuc, dar mulțumesc Domnului că nu m-au bătut.

De la parchet am fost duse la închisoarea Rivne, unde am fost ținute în celule. Interogatoriile au durat 5 luni. Astfel de interogatorii durau 8-10 ore pe zi. Au folosit presiunea morală. Ni s-a spus: „Mama ta nu încetează să plângă. Doar mărturisește că renunți la Dumnezeu și este posibil să te duci acasă imediat. În caz contrar, vei fi judecată și condamnată la închisoare. de ce taci? Deja Nazaruk și (au numit) alți membri ai bisericii ne-au oferit informații și vor fi eliberați să plece acasă. Vei fi condamnată la zece ani de închisoare și vei fi uitată. Nimănu-i va mai păsa de tine!”

În interiorul meu, vocea blândă a Mântuitorului meu repeta: „Nu te teme, căci sunt cu tine; nu te tulbura, căci eu sunt Dumnezeuul tău. Te voi întări și te voi sprijini”. I-am răspuns lui Dumnezeu: „Mulțumesc, Doamne, pentru mângâierea ta!”

Apoi am fost trimise să fim condamnate de instanța comunistă. Și aici în instanță, sora mea Galia a fost condamnată la 2 ani și jumătate de închisoare. Eu am fost condamnată la 3 ani de închisoare. Pentru că eram minoră, au redus ulterior sentința la jumătate.

După 2 săptămâni am fost duse cu un vagon-închisoare într-o închisoare din orașul Odessa (la vremea respectivă, în Republica Sovietică Ucraina.) După percheziții corporale umilitoare, am fost mutate într-o celulă în care eram 56 de deținute. Paturile supraetajate erau pline de ploșnițe. Întrucât lucram într-un depozit mare în care erau 270 de mașini de cusut, am văzut că alte prizoniere primeau rații alimentare suplimentare. I-am întrebat pe paznici, de ce nu pot să primesc și eu la fel. Mi s-a răspuns: „Pentru că îl menționezi prea mult pe Dumnezeu în scrisorile tale.” Atunci i-am răspuns: „Slavă Domnului că pot suferi pentru Domnul meu și pentru scumpul meu Mântuitor care și-a dat viața Sa pentru mine.”

Într-o zi, detenția mea a sfârșit pe neașteptate (cel mai probabil pentru că fusesem arestată ca minor.) După eliberare, am fost supravegheată de KGB (poliția sovietică, N. Ed.), A continuat neîncetat. Pentru a putea găsi un loc de muncă, a trebuit să-mi schimb prenumele. Până la urmă m-am căsătorit și m-am mutat în alt oraș. Regimul Uniunii Sovietice a căzut, țara mea, Ucraina, a devenit liberă. Dumnezeu ne-a binecuvântat cu 9 copii. Slavă Domnului, toți copiii sunt membri în biserică, la fel și nepoții mei. În 2017, Domnul l-a chemat, în al 68-lea an al vieții sale, pe dragul meu soț. " Toate cărările Domnului sunt îndurare și credincioșie pentru cei ce păzesc legământul și poruncile Lui." Psalmul 25:10

Creștini ajutați cu darurile voastre

Mahovik Stepan Metodovici* a Adus Alți Pușcăriași la Credință

Mahovik Stepan Methodovici, la 80 ani, cu soția, Evghenia Petrovna și 8 dintre cei 9 copii credincioși ai lor

El a scris (prescurtat, N. Ed.):

„M-am născut în 1931, în satul Leninovka, districtul Menskiy, regiunea Chernihivska (fosta parte a Uniunii Sovietice, acum în Ucraina). Bordeul în care locuiam împreună cu mama mea, a ars din temelii în al doilea război mondial și, prin urmare, ne-am mutat în casa mătușii. Era credincioasă, citea Biblia și mama mea s-a convertit în secret și a primit botezul.

Eu însumi am fost botezat și am încheiat un legământ cu Domnul în 1957, abia după ce am terminat stagiul militar. În 1959 m-am căsătorit cu o soră, Evghenia Petrovna, iar

după ce am avut primul copil, am fost ales unul dintre presbiterii ai bisericii oficiale. După ce am devenit presbiter, am aflat de instrucțiunile secrete ale statului sovietic care de fapt interziceau botezul tinerilor.

În cele din urmă, majoritatea membrilor bisericii s-au desprins și au format o biserică neînregistrată care se întâlnea în păduri. Frații care se adunau erau de multe ori reținuți de KGB, învinuiți și condamnați pentru falsa acuzație de rezistență la arest. Fratele Kutsenko P. N., de exemplu, după ce a fost condamnat la un an, nu i s-a permis să fie prezent la înmormântarea soției sale. Autoritățile ne-au amăgit din nou și din nou în multe feluri, susținând că ne vor lăsa să ne adunăm într-o biserică înregistrată, dar totul a fost aranjat ca să ne inducă în eroare pentru a ne împiedica să ne adunăm în bisericile neînregistrate.

Până la urmă am primit un nou loc de muncă într-o fabrică de produse chimice. Deși foarte hărțuit de KGB, am avut ocazia aici să-mi mărturisesc credința. Am fost arestat inițial timp de 15 zile sub acuzații complet false.

După o scurtă eliberare, am fost arestat din nou și dus în instanță. Am fost condamnat în temeiul articolului 209 din Codul Penal sovietic. Am fost acuzat că am încurajat refuzul altor credincioși de a participa la „viața publică comunistă” și că am încălcat drepturile cetățenilor sovietici (prin aducerea tinerilor la credința creștină.) Procurorul a cerut o pedeapsă de 5 ani, dar am fost condamnat la doar trei ani și jumătate, inclusiv confiscarea tuturor bunurilor noastre.

În închisoare, cineva ne-a strecurat o evanghelie. Unii dintre ceilalți prizonieri când au auzit mesajul nostru creștin s-au convertit. Chiar și un ofițer KGB, după ce am fost eliberat și l-am întâlnit într-un autobuz, a cerut o evanghelie. Am fost eliberat în 1988 (din cauza schimbării politice numită “Glasnost” în Uniunea Sovietică, din timpul guvernării lui Gorbaciov, N.E.)

* Această lungă biografie a fost trimisă la misiunea noastră de către nepoata lui Ștefan Metodovici Mahovik - Mahovik Agnessa Andreevna. Ea a explicat că bunica (soția lui Mahovik pe care o ajutam) locuiește la Cernăgov, pe locul unei case de rugăciune, pe care fratele Mahovik, acum decedat, a terminat-o de clădit în 1992.

Alături, o mostră doar dintr-o lungă listă pe care misiunea noastră a reușit să o elaboreze, cu peste 480 de bătrâni creștini bapțiști care au suferit în închisoari pentru credința lor în fosta Uniune Sovietică. Pedeapsa cu închisoarea a fost de la 2 ani până la 18 ani de închisoare. Dacă ar fi adunați, anii de condamnare la închisoare arătați în tabelul nostru prescurtat, ar însemna cel mai probabil până la peste 2000 de ani de închisoare. Cea de-a patra coloană indică anul nașterii și a cincea, țara de reședință actuală (cum ar fi Ucraina, Rusia, Kazahstan, Belarus etc.). Încercăm să obținem adrese exacte, astfel încât să putem trimite ajutor încurajator celor încă în viață. Am putut trimite în mod repetat ajutor la aproximativ 120 de astfel de creștini vârstnici vorbitori de limbă rusă și la peste 110 vorbitori de alte limbi. Multe dintre mărturiile lor* le puteți citi în buletinul nostru lunar.

*Mărturiile disponibile pe internet la <http://www.misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro> (în “legăturile” spre buletinele lunare, afișate în coloana a treia)

409	Власенко	Валентин	Методович	1958	Украина
410	Вольф	Андрей	Корнеевич	1958	Казхстан
411	Нуркин	АЛЕКСЕЙ	ЯКОВЛЕВИЧ	1958	Россия
412	Левен	НИКОЛАЙ	ВИКТОРОВИЧ	1958	Казхстан
413	Романко	Владимир	Николаевич	1958	Украина
414	Тиссен	Давид	Давидович	1958	Россия
415	ТУРКЕВИЧ	Василий	Тарасович	1959	Украина
416	Бычков	Степан	Павлович	1959	Украина
417	ДРИСВЯННИКОВ	АЛЕСАНДР	АЛЕСАНДРОВИЧ	1959	Россия
418	СВЯТОЦОВА	ЛЮБОВЬ	НИКОЛАЕВНА	1959	Россия
419	Варавин	Виталий	Федотович	1959	Россия
420	Дубицкий	СЕРГЕЙ	АДАМОВИЧ	1959	Россия
421	Лещенко	Борис	Владимирович	1959	Украина
422	Ташенко	ИВАН	ИВАНОВИЧ	1959	Казхстан
423	МАРЧЕНКО	Станислав	Павлович	1960	Украина
424	Донченко	Александр	Максимович	1960	Украина
425	Опизков	Венямин	Александрович (Валерианов)	1960	Узбекистан
426	Савинко	Михаил	Михайлович	1960	Эстония
427	Федрева (ШВЕЦОВА)	ДИНА	ВЛАДИМИРОВНА	1961	Алания
428	ШВЕЦОВА	Анна	ВЛАДИМИРОВНА	1962	Алания
429	Богудимов	Александр	Валерьевич	1962	Эстония
430	Минков	Павел	Дмитриевич	1962	Эстония

Mostră din lista de 480 de creștini închiși pentru credință în fosta Uniune Sovietică
**Misiunea Creștina Richard Wurmbrand este o asociație non-profit, definitivă prin hotărârea Judecătorei Sectorului 6 din 05.12.2018 în dosarul 20153/303/2018, înscrisă în Registrul Asociațiilor și Fundațiilor la numărul 108 din 11.12.2015. Daruri pentru această lucrare misionară creștină se pot trimite la: Banca Comercială Română, Cod Swift: RNCBROBU: Conturi IBAN:
RON: RO27RNCB0068149171380001,
US Dollar:RO97RNCB0068149171380002,
EURO: RO43RNCB0068149171380004**